

Tạ Ơn và Xin Lỗi

Jos. Hoàng Mạnh Hùng

Những ngày cuối cùng của năm, bloc lịch mỏng dần và nhường chỗ cho những tờ lịch năm mới. Một năm lại trôi qua với biết bao ơn lành Chúa ban xuống trên ta. Dù trong cuộc sống cũng có không ít những thăng trầm, nhưng dường như mọi chuyện vẫn trôi vào đấy, cũng qua đi cách nhẹ nhàng. Nhưng như con thuyền đi trên dòng sông, không phải khi nào nước cũng thuận dòng để ta xuôi chèo mát mái. Có những khoảnh khắc, ta phải gắng sức vượt qua thác ghềnh. Có những quãng, tuy mặt sông phẳng lặng nhưng lại ẩn chứa những đợt sóng ngầm đầy nguy hiểm. Ít ra, cho đến giây phút này, ta vẫn còn được sống, được bình an, được vui hưởng thêm một khoảng thời gian nữa trên cõi đời.

Công ăn việc làm có thể không như ta mong đợi, nhưng ngày ba bữa cơm, Chúa vẫn ban cho đủ. Tứ thời bát tiết, ta vẫn có cái để mặc cho ấm thân. Suốt một năm qua, biết bao lần Chúa che chở cho ta cách âm thầm mà ta không hề biết. Biết đâu có lần nào đấy, ta suýt bị tai nạn giao thông, nhưng may mà không sao cả. Có lần ta mắc một căn bệnh thập tử nhất sinh, nhưng Chúa đã cho tai qua nạn khỏi. Có lần gia đình lục đục, cãi vã tương sẽ dẫn đến những rạn vỡ hay chia ly, nhưng cuối cùng mọi chuyện cũng qua đi. Bàn tay của Chúa vẫn bao bọc và dẫn đưa ta vượt qua muôn khó khăn, bất trắc.

Bên cạnh đó còn có biết bao điều ta làm gây tổn thương cho người khác, lỗi nghĩa cùng Chúa, khiến cho cuộc sống ta chẳng mấy khi bình an. Dường như ta không mặn mà mấy với chuyện thiêng liêng đạo nghĩa. Dường như ta có phần chảnh máng chăm lo chuyện tham dự Thánh lễ, đọc kinh cầu nguyện. Dường như có lúc ta còn lo

cho mình hơn là hy sinh cho gia đình, cho người bạn đời và cho những đứa con yêu dấu. Phút lắng lòng để ta chợt hiểu vòng xoáy mưu sinh, những cuộc gặp gỡ tiệc tùng ... đã chiếm hữu thời gian của chúng ta quá nhiều. Và thời gian dành cho cha mẹ, người thân yêu thật “khiêm tốn” làm sao!

Biết đâu cũng có vài lần ta vô tình nói những điều khiến bố mẹ phải phiền lòng. Rồi lắm khi ta ham chơi, không chịu nghĩ đến những hy sinh gia đình dành cho mà học tập, làm việc cho nghiêm túc. Ta còn sa đà vào những đam mê xấu, những trò trụy lạc mà đám bạn xấu rủ rê. Có lúc ta còn không kiềm chế cảm xúc nóng giận của mình mà gây gổ với người hàng xóm, làm tương quan giữa hai nhà bỗng trở nên căng thẳng, nặng nề. Ta cũng đã đánh mất đi nhiều cơ hội làm những điều tốt lành giúp tha nhân. Ta đã không dám đưa tay ra nâng đỡ những người anh chị em đang gặp túng thiếu. Ta vẫn còn co cụm trong thế giới riêng của mình, không dám bung mình ra để nói một lời an ủi, một lời yêu thương.

Năm cũ khép lại, nhắc ta sống chậm hơn một chút, nhìn lại ngày tháng cũ để biết trân quý khoảng thời gian nối tiếp. Có những khoảnh khắc ta bỏ lỡ sẽ không bao giờ quay lại. Biết đâu, một năm qua, có người quen nào đó của ta về với Chúa mà ta không kịp tiễn đưa, và giờ đây, ta thấy trong lòng nuối tiếc. Phút lắng lại để ta hiểu thêm về lẽ vô thường, nay gần - mai xa, nay yêu - mai ghét Nhìn lại một năm, đó không phải là khoảnh khắc ta lòi ra những gì đã xảy ra trong quá khứ để dày vò bản thân. Nhưng đó là cơ hội để ta thêm một lần nữa nhận ra hình bóng của Chúa vẫn song hành bên ta trong từng bước đi của cuộc sống, để tạ ơn, để xin lỗi, để tâm sự, để kể cho Người những nỗi niềm của ta.

Dòng thời gian trôi hoài không ngừng nghỉ. Qua mỗi giây phút, mỗi ngày sống, chúng ta lại tiến gần hơn đến cùng đích của cuộc đời như lời Đức Thánh Cha Phanxicô đã nói: “Mỗi người tín hữu hãy dựa trên nền tảng Kinh Thánh, để thấy

thời gian, không mang tính tuần hoàn, mà là một đường thẳng. Thời gian là con đường dẫn đến chung cuộc”.

Quả vậy, mỗi một năm trôi qua lại đánh dấu một nấc thang mới trong cuộc đời của người tín hữu. Đó là bước đi để hoàn tất lịch sử, cứu cánh của nhân loại. Thời gian đi và không trở lại nên người tín hữu cần biết sống trọn từng giây từng phút trong cuộc đời để sinh hoa kết trái cho Nước Trời. Chúng ta cũng hãy điểm lại những điều đã xảy ra trong năm qua để tạ ơn cũng như tạ lỗi với Chúa.

“Hãy tạ ơn Chúa vì Chúa nhân từ, muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương.” (Tv 106,1)

Tạ ơn Chúa trong mọi hoàn cảnh là một trong những biểu hiện tinh tuyền nhất của đức tin. Khi hoàn cảnh không như ý, không ai có thể chân thành nói lời cảm ơn Chúa nếu không thật lòng tin vào tình thương dẫn dắt của Người. Tạ ơn là một cách tuyên xưng sự hiện diện đầy quan phòng của Chúa trong cuộc đời mình, là nhìn nhận rằng mình tùy thuộc vào Thiên Chúa. Tạ ơn là một lời tuyên xưng rằng Chúa lớn lao cao cả hơn chúng ta bội phần và Người có quyền yêu thương chăm sóc chúng ta theo cách của Người. Tạ ơn là thưa với Chúa rằng: chúng ta luôn tin tưởng vào tình thương của Chúa dù nhiều khi trí óc ta không thể hiểu và lòng chúng ta không hề thích điều đang diễn ra.

Thời gian là của Chúa và lịch sử ở trong tay Người. Chúng con xin phó dâng cho Chúa tất cả: ngày hôm qua đã không còn nữa, ngày mai chưa biết ra sao rồi sẽ tới mà chúng con chỉ có ngày hôm nay để sống và làm việc. Xin Chúa giúp chúng con biết nỗ lực lo cho tương lai bằng cách sống trọn ngày hôm nay trong giây phút hiện tại này. Xin Chúa đừng để chúng con lãng quên những ân huệ mà Người đã ban cho chúng con. Xin Chúa ban thêm lòng tin, cậy, mến cho chúng con.

Chúng con xin cảm tạ Chúa vì 365 ngày chúng con được hiện hữu là 365 hồng ân sự sống và nhiều ơn lành khác nữa. Hồng ân sự sống là một trong những điều mà chúng con phải không ngừng phải tạ ơn vì Chúa đã ban và gìn giữ chúng con đến giờ phút này. Từng người chúng con xin cảm ơn Chúa vì “từ nguồn sung mãn của Người, tất cả chúng con đã lãnh nhận hết ơn này đến ơn khác.” (Ga 1,16).

Đặc biệt là ơn bình an, phần hồn cũng như phần xác, mà Chúa đã ban cho mỗi người chúng con, cho gia đình, cho giáo xứ và cho đoàn thể chúng con trong suốt năm qua. Chúng con muốn được cùng nhau bày tỏ lòng tri ân cảm tạ Thánh Tâm Chúa suốt một năm qua đã ban cho đất nước, Giáo Hội Việt Nam, GĐPTTT thân yêu, cộng đoàn giáo xứ và mỗi người chúng con được mọi sự an bình và hạnh phúc. Chúng con nài xin Chúa thương tiếp tục tuôn đổ Thánh Thần tình yêu Chúa tràn ngập trên tất cả mọi người chúng con. Để chúng con trở nên thánh thiện và thanh tẩy tâm hồn hầu xứng đáng tôn thờ, ngợi khen và cảm tạ Chúa.

Chúng con cũng xin lỗi Chúa vì trong một năm qua không ít lần chúng con chưa dám sống căn tính thật của người Kitô hữu, chúng con chưa quản lý tốt những hồng ân Chúa ban: về thời gian, sức khỏe và những ân ban khác mà Chúa đã tuôn đổ trên chúng con. Chúng con thật có lỗi với Chúa và với mọi người. Xin Chúa tha thứ và ban thêm nghị lực cho chúng con trong năm mới để chúng con can đảm sống đúng với lời mời gọi làm tông đồ của Thánh Tâm Chúa. ■

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=home&v=detail&ia=24242>

